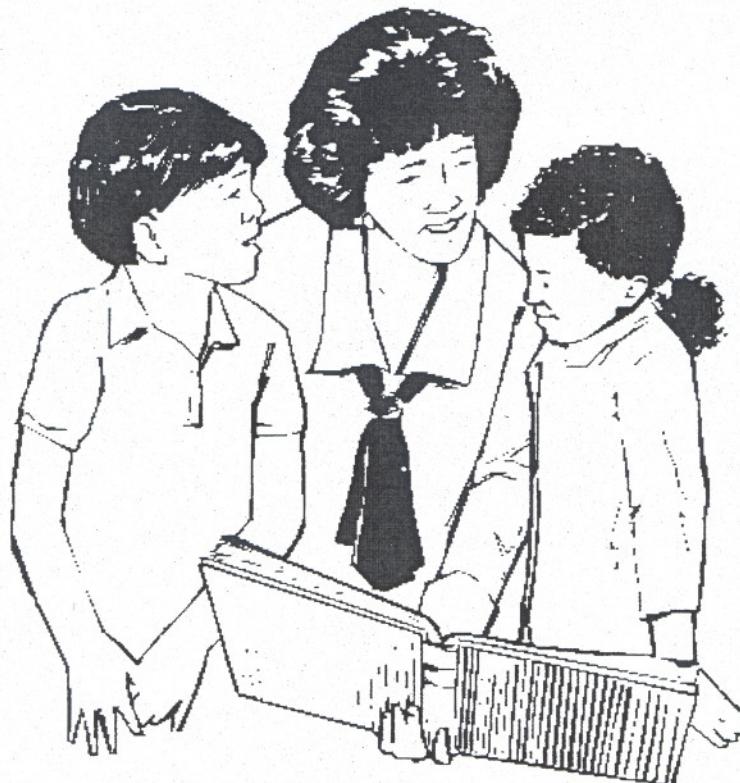

משרד לתרבותות עכשוו

תקציב התרבותות של ישראל היום הוא פרומיל מתקציב המדינה, מציב מביש לעומת המציב במדיניות אנגליה, צרפת ואפילו דנמרק. השינוי שהבטיח אהוד ברק להבטיח גם בהפרדה בין משרד החינוך והתרבות והגדלה של ממש בתחום האמנויות

הארץ, 11.6.99

מאת זההר שביט

תיית. הגיסין מלמה, שככל שתקציב התרבות גדול יותר, פוחתת הסכנה של התערובת פוליטית וצנזורה תרבותית. כדי להתגבר על החשש הזה ולמנוע מעורבות פוליטית, ראוי להקים מועצה לתרבותות שהמבנה שלה יהיה דומה לה של המועצה להשלמה גוברה, ריש לדאוג לכך שתתמכי כה תהיה לפי קידוטרונים נוראים וסקר פיפי. משרד התרבות יהיה אחראי להשגת תקציבים לעשייה תרבותית, אבל את ההבראות בכל מה שקשרו להליך התקציבים וה"פוליטיקה של התרבותות" יקבלו גופים ניטרליים ככל האפשר. כך או כך מדובר בשאלות הנוגעות לצורת העובדה הגדונה של המשרד ולא לעצם נחיצות הקטנה.

ראויLOCRCד שאן מרווחן אן בעילות שליטה, אלא בפעולות התופעת נתן גודל מפעילות הפרט. בשנים האחרונות הגיע מספר הצופים בהזגות תיאטרון בישראל לכשלושה מיליון בשנה, מלינני ספרים נמכרים בשנה ומספר המבקרים בתערוכות מסיטימות הגיעו ליותר אלף. מה שחווב עוד יותר – נזיכת התרבות אינה מתרצת רק במרכז הארץ, אלא מגיעה יותר ויותר לכל בפריפריה. אנחנו עדיין חווים שנות אוד מהഫועלות המאפיינת את "בטי התרבות" במחוזותיה השניים של צרפת, אבל אם רוצים להבטיח צדקה שוויונית יותר של התרבות, ואם רוצים להבטיח שינינו ביטוי ל眾גס ריבים ושונאים של עשייה תרבותית, כדאי להגדיל בהרבה את התקציב התרבות של ועידת אונסק"ז כדי ישראלי להגדיל את התקציבה פי עשרה.

ובהמשך האחדנות לימודו שהציגו העמיד את התרבות, הינו נזיך התרבות בראש סדר היום הציבורי. רק משוד חינוך חוק יצליח להשיב לחינוך את יכולתו להבטיח מוביליות חברתיות, ורק אם יופזר משוד התרבות ממשרד החינוך תחול התרבות להיות סח ערך שלו ותתקבל את הטיפוף שהיא רוצה לו.

לפנינו שנBORל נושא צרפת בשנת 1981 אמר פרנסואה מיטראן: "אוחז אחד של התקציב הלאומי נראה לי מינימום סביר והוא נזיך לתפקיד לפיקוח. אחד מתפקידיו משדר התרבות יהיה לאחד את כל המקרו רות וליציר שקייפות, כדי שייהה ברוד מי מקבל מה, מתי ולמה. אם הקצתה המשאבים אין אותה שקופה, ריבים יוצאים מ קופחים בכל הנוגע לחקלאם בעוגת התרבות ולאחר מכן מישת מדינת ישראל, או ביחס לבני זלנד להילחם על עוגת התרבות. וכך יתאפשר לשלב מוסדות התרבותות.

החותמת היא פורוף לחקלאות
באינטנסיבית תל אביב

יש החושים שמשוד התרכות ינסה להכתיב את תכניתה של העשייה התרבותית. הניסיון מלמד, שככל שתקציב התרבות గודל יותר, פוחתת הסכנה של התערובת פוליטית

שים מוקודות התקציבים נוספים לתמימה בתרכות, אבל מקטנים אינם גולויים לציבור ואינם נתונים לפיקוח. אחד מתפקידיו של התקציב התרבות היה לאחד את כל המקרו מעצמות תרבות כמו צרפת, קנדה, דנמרק או גם ייראן, לדוגמה, תוך שהיא שותפה לתרבותות עצמה. מושג זה הוכח בפעם הראשונה בבריטניה ובדנמרק או באנגליה התאפשרה התמימה הרחבה בתרבותם של גברים קיימים של משדר תרבות ושל דובים של הייצור והחברה, שתיתנו ביטוי לפניה מקומות לצירות הדשניות נינזיניות ותקינה לייצורן עצמה. השבון לכלי קדר מלמד שההשפה בתרכות נושאת פרי בטוחה הקדר והארוך גם ייראן. במחקר על תפוקה של האופרה בציירן, לדוגמה, תואר כיצד הוויראה את עצמה ההשקה באופרה בריבית ודריבית. העסקים במרכז העיר פרחו, תיירים ריבים באו, הכנסות ממכים עיקפים וישראלים נדלוי. עיר ללא מרכז תרבותי פעיל וביגל בחוץ היא עיר רודכית שכן לה מה להציג לתוכביה, לאורחיה ולפריפריה. אבל העיקר הוא לא לא שבחן הרוח הכל-בל, המכון כלפי מבקדי התמימה ב"תגרות הגבואה" ("האירופית"). העיקר הוא מעצמות תרבות כמו צרפת ואנגליה, אלא גם ביחס לדנמרק, שמספר אווריה כמספר שאי אפשר לתת ביטוי לוביי הקלות חברה, וכן בזמן מסוים בה מסד משותף, כל הוויה תרבותית פעילה וдинמית. נכסים תרבותיים מתקיימים פורוחים בכל העולמות נוכחות התמימה הציבורית, ובלעדיה הם

ב- וועידת אונסק"ז על תכנון תרבות, שהתקיימה בשטוחולם בסוף מארס 1998 בהשתתפות 2,400 נציגים מ-149 מדינות, והחולט בין השאר לשאף רק שככל המיניות החברתיות יקשו אחד אחר מתקציב המדינה לתמיכה בתרבות וכഫצתה. הכוונה הייתה בעיקר למיניות העולם השלישי, שכן רוב המיניות המperf תחות כבר ננקת מידייניות כזאת. הגיע שיעור התמימה הציבורית בת"רבות ופנאי" בשנת 1995 ל- 8.8% (!!) מסך כל הוצאה הציבורית, בניו זילנד ל- 2.4% ובדנמרק ל- 1.8%. בדף מגיע חלקו של תקציב התרבות לכ- 1% מתקציב המדינה, ומלבד זאת, כמעט מחצית התקציב משרד החוץ מושקע ביזוא התרבות והמיעץ הצרפתים ובנהטלם.

חלק גודל מהഫועלות התרבותית מודיעות האלו – וברובות אחרות – מוסבס עד כדי שליש מהזאה מתקציב ציבוררי, ועל תים אף יותר ממהציתה. במקרים מסוימים מגיע הסבסוד הציבורי ל- 90% ואך ל- 100%. יצירות התרבות הן שגריר נאמן של המדינות הללו, כפי שוכיחה למשל עלול מהו בתוכניהם האחורוני של פסטיבל ביל ישראל. מעתות מהלקות הורות היו יכולות להופיע בירושלים בלבד התמימה הזאת. התרבות היא הלחן הרואה של המוריה הנה, שבמציאות היא מזינה את עצמה כלפי חזן, מראה שכבה המדינה אהבתה להתבודן עצמה.

חשוב לכלי קדר מלמד שההשפה בתרכות נושאת פרי בטוחה הקדר והארוך גם ייראן. במחקר על תפוקה של האופרה בציירן, לדוגמה, תואר כיצד הוויראה את עצמה ההשקה באופרה בריבית ודריבית. העסקים במרכז העיר פרחו, תיירים ריבים באו, הכנסות ממכים עיקפים וישראלים נדלוי. עיר ללא מרכז תרבותי פעיל וביגל בחוץ היא עיר רודכית שכן לה מה להציג לתוכביה, לאורחיה ולפריפריה.

אבל העיקר הוא לא לא שבחן הרוח הכל-בל, המכון כלפי מבקדי התמימה ב"תגרות הגבואה" ("האירופית"). העיקר הוא מעצמות תרבות כמו צרפת ואנגליה, אלא גם ביחס לדנמרק, שמספר אווריה כמספר שאי אפשר לתת ביטוי לוביי הקלות חברה, וכן בזמן מסוים בה מסד משותף, כל הוויה תרבותית פעילה וдинמית. נכסים תרבותיים מתקיימים פורוחים בכל העולמות נוכחות התמימה הציבורית, ובלעדיה הם